

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Tiberius Gracchus, & Caius Carbo. Capvt XLVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

ria, & gratulatione solemniter prosequuta est. Quid hac eloquentia magnificentius?

Seruius Galba.

CAPVT XLV.

Galba oratoris ingenium. *Ἰδὲ Ἰσίδωv, & oratoris ut furor.*

Signum *Ἰδὲ Ἰσίδωv, ut Herodoti, & Marcellini verbo utar.*

VT in Laelio elegantia, maiestas in Scipione, sic vis in Seruio Galba mirabilis extitit. Testis illa nobilissima causa, quam pro socijs grauissime, vehementissimeque egit, in qua vnum quasi comperendinatus, medium diem totum in consideranda causa componendaque posuit: & cum cognitionis dies esset, & Rurilius rogatu sociorum, domum ad Galbam manē venisset, ut cum admoneret, & ad dicendi tempus adduceret, vsque ille quoad ei nuntiatum esset, cōsules descendisse, omnibus exclusis commentatus est in quadam testudine cum seruis literatis, quibus aliud dicitare eodem tempore solitus erat. Interim cum ei nuntiatum esset tempus esse, exiisse in aedes ferunt eo colore, & ijs oculis, ut egisse causam non commentatum putares. Addebant scriptores illos male mulctatos exiisse cū Galba, ex quo significabatur illum, non in agendo solum; sed etiam in meditando vehementem, atque incensum fuisse. Itaque eum fortasse vis, non ingenij solum, sed etiam animi naturalis quidam dolor dicentem incendebat, efficiebatque, ut incitata, & grauis, & vehementem esset oratio. Deia cum otiosus stylum prehenderat, motusque omnis animi, tanquam vetus hominem defecerat, flaccescebat oratio. Cicero in Bruto.

Curio.

CAPVT XLVI.

Ciceronis iam viri de maiore Curione iudicium.

Curio fuit eiusdem aetatis fere, sine illustri orator, cuius de ingenio, ex orationibus eius existimari potest. Sunt enim, & alia, & pro Seruio Fulvio de incestu nobilis oratio, nobis quidem pueris, hac omnium optima putabantur, quae vix iam comparent in hac turba nouorum voluminum (addit)

atque haec de incestu oratio, puerilis est locis multus, de amore, de tormentis, de rumore, loci sane inanes, verantamen nondum tritis nostrorum hominum auribus, nec erudita ciuitate tolerabiles.

N. N.

a. Itaque pleraque admirationi fuerunt apud veteres, quae hominibus ad elegantiora certatim defluentibus sunt contempti, nescio quid maius nascitur Iliade.

Tiberius Gracchus, & Caius Carbo.

CAPVT XLVII.

VT in Tiberio Graccho, Caiusque Carbone, talis mens ad tempus bene gerendam fuisset, quale ingenium ad bene dicendum fuit. Profecto nemo his viris gloria praestitisset, sed eorum alter propter turbulentissimum tribunatum (ad quem ex inuidia foederis numantini bonis iratus accesserat) ab ipsa re. est interfectus. Alter propter perpetuam in populari ratione lenitatem morte voluntaria, se a seueritate iudicum vindicauit. Sed fuit uterque summus orator, atque hoc memoria patrum teste dicimus. Nam & Carbonis, & Gracchi habemus orationes nondum satis splendidas verbis, sed acutas, prudentiaque plenissimas. Fuit Gracchus diligentia Corneliae matris: a puero doctus, & Gracchi literis eruditus. Nam semper habuit exquisitos ex Gracia magistros, inter eos iam adolefcens Diophantem Mityleneum Graeciae temporibus illis disertissimum: sed & breue tempus ingenij augendi, & declarandi fuit.

N. N.

a. Notat Plutarchus in Gracchi tum fuisse *ἡγετανῶν ἰδιῶν, ἰσογῶν οἰκτου, ἰδὲ τῆ λείψυ καὶ ἀπὸν, καὶ διαπερικνητὸν ἀπὸ τῶν Σελῶν* tum & mitem in miseratione excitanda summum artificem, ditione suauem, purum, & exquisitè elaboratum.

Caius